

7 maart 2011

Geachte lezer,

Hierbij wil ik reageren op het wetsvoorstel voor passend onderwijs en de bezuiniging.

Ik ben leerkracht in het VSO-ZML (cluster 3)

Integratie en inclusie: wat zou er eigenlijk op tegen kunnen zijn? Het klinkt toch goed: iedereen gelijke kansen. Toch: we hebben te maken met leerlingen met ongelijke eigenschappen. Niet ongelijkwaardig, maar wel ongelijk!

Gelijke kansen kunnen alleen geboden worden aan ongelijke leerlingen als er ongelijke voorzieningen zijn. Dat is mijn overtuiging. Ik kan niet geloven dat mijn leerlingen even goed af zijn in het regulier onderwijs. Ik zal hier al mijn leerlingen kort typeren en vertellen waarom ik dat denk:

A, meisje 18 jaar, IQ van onder 50. Ze is heel snel van haar stuk, gooit haar kop in de wind, roept dat ze niet gaat doen wat er van haar verlangd wordt. Wat schuilt er achter dit gedrag: faalangst. Als je daar niet direct en goed op reageert, vertrekt ze en is ze diep ongelukkig. Ze komt altijd terug, zoekt toch haar veiligheid bij de leerkracht. Ze heeft een eetstoornis. De leerkracht van de keuken ziet erop toe dat ze bij-eet. Het is nog niet gelukt om haar te leren lezen. Dit meisje zal verdwijnen in een grote school.

C, meisje van 17 jaar, heel kwetsbaar. Hilde tot vorig jaar al als de meester ziek was. Dat is nu wel wat beter geworden. Wordt in een reguliere school gepest. Rekent op niveau jaargroep 3. Leest Avi 4. Hoe handhaaft zij zich in een groep pubers? Ze wordt op alle jongens verliefd en krijgt dan weer van allemaal de kous op de kop. Ze is kwetsbaar, gaat met iedereen die aandacht aan haar besteedt mee.... Op een kleine school en in kleine groepen kan je dat beter in de gaten en in de hand houden.

D, jongen van 18 jaar, huppelt over het schoolplein. Doet altijd "stoer", loopt gauw mee met "verkeerde vrienden". Kan heel matig lezen en rekent tot 20, jaargroep 3 en leest in Avi 5. Ook voor hem ben ik bang dat er misbruik van hem gemaakt gaat worden. Hij is zo beïnvloedbaar. Zie bij C....

E, meisje met een hoog IQ (70), enorm faalangstig en altijd in verzet. Gaat in het meidenvenijn ten onder. Kan heel moeilijk schakelen en vindt het ook moeilijk om zich in een ander in te leven. Rekent jaargroep 4 en leest Avi 8. Voelt zich al aangevallen als er iemand naar haar kijkt. Heeft hele verwrongen gedachten over relaties.

H, een jongen van 19 jaar, hij woont sinds twee jaar in Nederland (komt uit Turkije). Hij was eerst opgevangen in de ISK, maar redde het daar niet. Zijn Nederlands is moeizaam op gang gekomen. Grammatica komt er niet in en woordbegrip is heel matig, ook omdat hij niet los kan komen van betekenissen in Turkije. Hij wil liefst alles letterlijk vertalen. H. heeft in Turkije de diagnose PDD-NOS gekregen. Door gebruik van picto's en een beloningssysteem is hij enigszins in het gareel gekomen. Hij heeft ieder weekend problemen op straat. Onze intern begeleider, pedagoog en maatschappelijk werker hebben veel werk aan hem....

H, is een meisje van 19 jaar. Ze is met een waterhoofd geboren. Ze heeft heel goed Nederlands geleerd. Haar ontwikkeling is zeer traag op gang gekomen, misschien ook doordat ze het Nederlands als tweede taal heeft. Haar rekenen is op niveaugroep 4 en ze

leest in Avi 8. Ze kan heel moeilijk schakelen. Als we van het programma moeten afwijken is dat moeilijk aan haar uit te leggen. Ze heeft er geen vrede mee als de dingen anders verlopen dan zij had gedacht...

L, stevige jongen (meer dan 100 kilo), letterlijk en figuurlijk. Kan echter nauwelijks lezen en rekenen. Wel een jongen met mogelijkheden. Hij zal met hulp van de school misschien in een reguliere baan terecht komen bij een tuincentrum of iets dergelijks. Geven ze op een reguliere school die begeleiding? DLE 13 bij tempolezen (Avi onbekend) en rekenen jaargroep 4 (DLE 11).

M. jongen van 19. Smetvrees, besteedt zeker drie kwartier per dag aan handen wassen. Kan heel moeilijk zijn grenzen aangeven. Rekent op niveau jaargroep 6 (DLE 34). Leest technisch goed.

P, jongen van 17 jaar, kwetsbaar persoon. Reageert altijd pas na 8 seconden. Kan niet meerdere opdrachten in een keer bevatten.. Leest in AVI 8, rekent jaargroep 3 (DLE 9)

P, een meisje van 18 jaar, kwetsbaar meisje, kan heel boos worden en raakt dan ook weer van streek van haar eigen boosheid. Ze heeft ADHD. Ze leest op AVI 4 en rekent op niveau jaargroep 4 (DLE 11). Ze moet vooral veel rust om zich heen hebben om iets te kunnen presteren.

R, is een meisje van 19 jaar. Eigenlijk het enige meisje waarvan ik denk dat ze het misschien in het reguliere onderwijs had kunnen redden (met veel hulp). R. rekent jaargroep 7 (DLE 40). Elke rekenbewerking moet ze als truc inslijpen en dat duurt lang. Ze kan goed lezen. Haar gedachten onder woorden brengen is erg moeilijk. Met behulp van vragen die haar verhaal richting geven komt er wel wat uit. Ze loopt stage bij het Kruitvat en als het lukt om haar met het werk bij de kassa vertrouwd te maken, kan ze daar waarschijnlijk een aanstelling krijgen.

S. is een meisje van 18 jaar. Ze loopt stage in een verzorgingshuis op een afdeling voor dementerenden. Ze is hier heel goed! Ze maakt iedere stagedag een verslag van haar werkzaamheden. Ik hoop dat ze als assistente van de activiteitenbegeleiding daar aan het werk kan. S. kan nauwelijks rekenen, jaargroep 4 (DLE 10) en leest op niveau Avi 7.

S, een jongen van 18 jaar die erg stil is en pas de laatste twee jaar wat van zichzelf laat zien. Hij is heel sociaal en loopt stage bij de conciërge van een basisschool. Hij leest op AVI 2 en rekent op niveau groep 3.

T, een meisje van 19 jaar. Ze kan niet lezen en heeft een heel beperkt getalbegrip. Ze loopt nu stage in een supermarkt. Ze reist niet zelfstandig (de ouders durven het niet aan).

Zonder extra hulp en in grote groepen, waren deze leerlingen ten onder gegaan. Of ze hadden helemaal niet leren lezen en rekenen. Ze waren ongelukkig geworden in een omgeving waar ze op de tenen lopend evengoed niets bereikten. In het ZML hebben ze de dingen die ze konden ontwikkelen zich eigen gemaakt. Ze worden getraind in arbeidsvaardigheden. Ze leren om te gaan met hulpmiddelen. De transitie naar werk wordt gestimuleerd en begeleid. We maken veel werk van sociale vaardigheden. Er is ieder jaar een project rond seksuele voorlichting waarbij de leerlingen een aantal onderwerpen zelf aangeven waar ze over willen leren. Hier besteden we ook veel aandacht aan de omgang met elkaar. Liefde, vriendschap, jaloezie. Het is erg nodig daar in en buiten de les aandacht aan te besteden.

Hoe kan je in het inclusieve onderwijs tegemoet komen aan de vertraagde ontwikkeling? Ga je dan leerlingen van 15 jaar met een ontwikkelingsniveau van 7 jaar tussen 7-jarigen

zetten? Hoe kan je nog verwachten dat ze gelukkig kunnen worden? Hoe kan je leerlingen die voortdurend geconfronteerd worden met hun beperking een veilige leeromgeving bieden? En dat ook nog in klassen met meer dan 20 leerlingen? Hoe kan je

met beperkte middelen de individuele begeleiding geven die van belang is bij de transitie naar werk (ook een doel van Europa)?

Vorig cursusjaar heb ik een studie gemaakt van het speciaal onderwijs in Turkije en Marokko. Conclusie die ik kan trekken is: alle leerlingen gaan door één deur de school binnen, maar zodra het mogelijk is (financieel), worden er aparte klassen georganiseerd voor de leerlingen met beperkingen. Ons systeem wordt daar als ideaal gezien!

Ik hoop dat onze regering recht zal doen aan deze zwakkeren in de samenleving, want er zit zeker potentieel! Potentieel dat eruit komt met veel zorg en begeleiding.

Onze school (De Schelp in Haarlem) heeft al 8 jaar de groene kwalificatie van de Inspectie. Daar hebben we al die tijd heel hard aan gewerkt. Door de bezuinigingen zal het personeel zo teruglopen, dat het moeilijk wordt om aan de standaards van de inspectie kunnen voldoen, want daar gaat enorm veel menskracht in zitten. En daar is ook enorm veel menskracht in gestoken. Wij hebben geen luxe op school, behalve de aandacht per leerlinge. We hebben een oud schoolgebouw. We hebben geen digiborden. We hebben nog geen goede lokalen voor vaklessen in het VSO. Onze leerlingpopulatie zal steeds meer zorg nodig hebben. Wil de regering die leerlingen weer uit het onderwijs hebben? De maatregelen zoals ze nu voor liggen, werken de ontwikkeling "alle kinderen recht op onderwijs" tegen.

Ik hoop dat dit onzalige plan van tafel gaat!

Vriendelijke groeten,

Maurien Habich

m.habich@stichtingsintbavo.nl